

DRIVE-BY TRUCKERS

HARDWERKEND EN STRIJDVAARDIG

Het zijn moeilijke tijden, niet in de laatste plaats voor muzikanten. Maar hoe laat je die doorklinken in je muziek? Is het immers niet aan artiesten om op moeilijke tijden te reflecteren? Drive-By Truckers is een band die dit zo'n twintig jaar doet, in weer of geen weer. Musicmaker zou de band eigenlijk spreken vóór hun - uiteraard afgelaste - show in Paradiso op 7 juni. Dan maar bellen met frontman Patterson Hood, want er is genoeg om over te spreken.

Drive-By Truckers is al ruim twee decennia een van de vaandel dragers van de Amerikaanse rootsrock. De band combineert vuist-in-de-lucht-rock en no-nonsense-americanas immer met geëngageerde en maatschappijkritische teksten. Ook deïnen ze niet terug voor een ambitieus dubbel- of conceptalbum. De band heeft zijn wortels in het diepe Zuiden van de VS, Alabama en Georgia, maar stelt als geen ander de lelijke kanten van hun geliefde geboortestaten - en Amerika in het algemeen - aan de kaak. Hun meest recente album *The Unraveling*, dat afgelopen januari uitkwam, is

misschien wel hun meest kritische tot dusver.

De kern van de band bestaat uit Patterson Hood en Mike Cooley, beiden zanger, gitarist en songwriter. Ze waren kamer-genoten in hun studententijd en zijn de enige twee constante bandleden te midden van de vele wisselingen in de line-up die de band heeft doorstaan. (Een van hun ex-bandleden is Jason Isbell, die nu een glansrijke solocarrière heeft.) Patterson is de zoon van David Hood, bassist van de legendarische Muscle Shoals Rhythm Section

en mede-eigenaar van de studio van waaruit zij opereerden. Tevens is Patterson de meest productieve songsmid van de band. Mede door de passie en het arbeidsethos van deze 56-jarige vakman - die ook nog drie solo-albums op zijn naam heeft staan - heeft de band al twaalf studioalbums en vier live-albums uitgebracht.

Hoe gaat het in deze vreemde tijden?

'Man, het zijn zeker vreemde tijden. We zouden eigenlijk al lang en breed op tour zijn. Voor vanavond stond Athens, Georgia op de agenda. In juni zouden we een hele maand in Europa

zijn. We zijn er behoorlijk kapot van. We hebben net een album uit en die maak je zeker niet in de laatste plaats omdat je er daarna mee op tour kunt. Bovendien zijn optredens onze enige bron van inkomsten en weten we niet hoelang deze impasse gaat duren.'

In veel Europese landen is er nog een soort van sociaal vangnet, maar in de VS totaal niet. De situatie voor muzikanten is daar nog penibeler.

'Dat zou weleens kunnen kloppen. Jullie kunnen over het algemeen ook op jullie

overheden vertrouwen dat zij de best mogelijke beslissingen maken. Bij ons heeft de minst gekwalificeerde persoon ter wereld het voor het zeggen, die ook nog eens valse informatie verspreidt om zichzelf in een beter daglicht te stellen. Hij maakt verschrikkelijke beslissingen die al onze levens beïnvloeden.'

The Unraveling kwam uit vóór de coronacrisis, maar biedt ook geen hoopvolle kijk op Amerika.

'Nee, wat dat betreft is het misschien wel ons donkerste album tot dusver. En dat wil wat

zeggen, haha. Maar vanuit muzikaal oogpunt is het juist een album dat ons vrolijk maakt. Ik denk dat we nog nooit zo goed gespeeld hebben en ik ben heel trots op de songs. We hebben onze boosheid weten te kanaliseren en hebben er iets moois van gemaakt.'

Jullie vorige plaat, American Band, werd al bestempeld als een zwaar politiek album en jullie kregen de wind van voren vanuit bepaalde hoeken. Waarom kozen jullie ervoor om stug op deze weg door te gaan?

'ALS IK TE VEEL BEZIG BEN OM NIET OP MENSEN HUN TENEN TE TRAPPEN, ONDERMIJN IK M'N EIGEN CREATIVITEIT'

'Het was niet zozeer een bewuste keuze. Dit was gewoon wat ons bezighield. American Band gaat meer over de globale processen, The Unraveling zoemt meer in op wat die processen teweegbrengen op familie-niveau. De ideeën voor een groot deel van mijn songs zijn ontstaan naar aanleiding van gesprekken met mijn kinderen aan de eettafel,

waarin ik ze probeerde uit te leggen wat er allemaal aan de hand was.'

Amerika is zo gepolariseerd dat je makkelijk mensen tegen je in het harnas jaagt. Zijn jullie niet bang dat jullie grote delen van jullie fanbase verliezen door het maken van politiek-getinte albums?

'Ik weet zeker dat we fans verloren hebben. Maar we hebben er ook fans bij gekregen! Als ik te veel bezig ben om niet op mensen hun tenen te trappen, ondermijn ik m'n eigen creativiteit. Dan beland ik in een writer's block óf ga ik slechte nummers schrijven. Natuurlijk wil ik dat iedereen mijn band tof vindt, maar ik moet accepteren dat dat niet gaat lukken. Zeker nu niet. Het beste wat ik kan doen, is dat accepteren en eerlijk naar mezelf toe zijn.'

Wat is volgens jou de functie van kunst in moeilijke tijden als deze?

'Het kan ons een spiegel voorhouden, waardoor je je eigen acties kunt zien door de ogen van anderen. Het kan ook empathie oproepen, door inzicht te geven in de situatie van "de ander". Het biedt mij ook troost. Ik speel nu elke dag.'

Heeft de boodschap ook invloed op hoe jullie klinken als band?

'Absoluut. We benaderen het arrangeren van een nummer alsof we de soundtrack van een film maken. Alle elementen moeten elkaar versterken. Onze drummer luistert bijvoorbeeld ook naar de songtekst en stemt zijn partijen daarop af.'

Hoe verliep het opnameproces van The Unraveling?

'Hoewel het tekstueel een zware plaat is, hadden we een geweldige tijd tijdens de opnames ervan. De sfeer was fijn en inspirerend. We waren zeven dagen in de

studio, maar namen maar liefst achttien nummers op. Negen daarvan zijn op het album terechtgekomen.'

Dat zijn nogal wat nummers die de plaat niet hebben gehaald. Hoe maakten jullie die keuze?

'Na de sessies hadden we het uitzicht op een lang uitgesponnen plaat, maar we hebben onszelf kritisch afgevraagd wat we precies met dit album wilden zeggen. Niet alleen qua boodschap, maar ook sonisch. Een deel van de nummers klonk behoorlijk anders en we hebben ervoor gekozen om het geluid meer te focussen. Dat wil niet zeggen dat de overgebleven tracks in de prullenmand belanden. Ik zie het zo: we zijn al flink op weg met het volgende album!'

Waar namen jullie de plaat op?

'We hebben de plaat opgenomen in de Sam Phillips Recording Studio in Memphis, Tennessee. Sam Phillips was een van de grondleggers van de rock & roll en nam in de jaren vijftig de eerste platen op van Elvis Presley, Jerry Lee Lewis en Johnny Cash in zijn bekende Sun Studio. In 1960 opende hij de studio waar wij hebben opgenomen. Die stond destijds bekend als een state-of-the-art-studio met de beste opname-gear die er

toen te krijgen was. Al die spullen staan er nog steeds: de mengtafel, oude compressors, de microfoons. Ook de opnameruimtes zijn groten-deels hetzelfde gebleven. Het is alsof je in een tijdsmachine bent gestapt.'

Had dat een weerslag op hoe de plaat is gaan klinken?

'Zeker! Sam Phillips was een pionier op het gebied van sound en is de uitvinder van de slapback-delay. Hij was geobsedeerd door echo's en galm. Zo bouwde hij drie verschillende echokamers in zijn nieuwe studio. Alle drie een andere grootte, zodat ze allemaal een ander geluid kregen. Ze zijn jaren in onbruik geweest, maar toen wij er opnamen, waren ze recentelijk gerenoveerd. We vonden het te gek om met die verschillende sonische texturen te experimenteren. Op een gegeven moment gingen we zelfs dingen op een bepaalde manier spelen, omdat we wisten dat dat goed zou klinken in een van die ruimtes.'

Hoe gaat dat in z'n werk?

'De droge opname van een instrument wordt door middel van speakers in zo'n

ruimte afgespeeld en de reflecties van dat geluid worden vervolgens weer opgenomen door een microfoon. Tegenwoordig kun je natuurlijk ontelbare effecten uit doosjes halen, maar zo'n old-school echokamer heeft toch een heel eigen vibe.'

Wat is dat aparte, percussieve geluid op het nummer Babies In Cages?

'Dat is onze vriend Cody Dickinson, van de band North Mississippi Allstars. Hij bespeelt een wasbord, versterkt door een Marshall-versterker met een Echoplex-delay en wahwah-pedaal ertussen. Ik durf te wedden dat je die niet zag aankomen, haha! De opname die je op de plaat hoort, is een one-taker zonder overdubs. Mijn zang was eigenlijk een guide-vocal, maar die hebben we zo gelaten. Cody kwam om vijf uur 's middags bij de studio aan. Om tien over vijf begon de band te lopen en om kwart over vijf waren we klaar.'

John Neff verliet de band in 2012. Waarom besloten jullie om niet weer een derde gitarist bij de band te halen?

'Jay [Gonzalez, red.] speelde al een hele tijd toetsen bij ons. We wisten dat hij ook gitaar kon spelen, al was ie daar bij ons alleen nog nooit toe aangezet. We dachten: we hebben niet in elk nummer een derde gitarist nodig, en niet in elk nummer een toetsenist. Hij heeft bij ons voornamelijk een aanvullende rol en doet dat heel goed. Hij voelt perfect aan waar en hoe hij een nummer naar een niveau hoger kan tillen. Daar gaat het om wanneer je samen muziek maakt.'

Jullie staan erom bekend dat jullie de gitaren in veel songs naar 'D' stemmen, waarbij alle snaren een hele toon lager zijn ten opzichte van een standaardstemming. Wat is de reden daarvoor?

'We doen dat al sinds midden jaren tachtig, toen Cooley en ik in de band Adam's House Cat speelden. Ik denk dat het ooit begonnen is om een nummer makkelijker zingbaar te maken. Maar het geluid sprak ons aan en we hebben het ons door de jaren heen eigen gemaakt. Een gitaar klinkt op die manier gewoon wat modderiger en grommend. Er gaat een onderhuidse dreiging van uit. Ook komt de zang meer los van de begeleiding, waardoor die als het ware meer boven de muziek gaat zweven.'

Wie zijn je grootste invloeden op het gebied van gitaar?

'HOEWEL HET TEKSTUEEL EEN ZWARE PLAAT IS, HADDEN WE EEN GEWELDIGE TIJD TIJDENS DE OPNAMES ERVAN'

'O man, er zijn zo veel gitaarhelden waar ik van hou. Net als vele anderen hou ik van "hot pickers", maar ik denk dat Neil Young een grote invloed op mij is geweest. Ik zie mezelf ook in de eerste plaats als een songwriter, daarna pas als gitarist. Toch ben ik blij hoe ik me door de jaren heen heb ontwikkeld en m'n spel een plaats heb kunnen geven in de band. Daarnaast heb ik ook veel afgekeken bij de gitaristen in Drive-By Truckers, met name Cooley.'

Hoe ziet de toekomst eruit, denk je?

'Wist ik het maar. We zijn een "working class band" en ik heb mezelf altijd heel gelukkig geprezen met het feit dat ik m'n geld met muziek kan verdienen. Maar als deze onderbreking langer duurt dan de zomer, zou ik mijn huis kunnen verliezen. Ik kom niet zomaar in aanmerking voor een baan waarmee ik dit verlies kan opvangen. Het enige wat ik nu kan doen, is hopen op het beste en door blijven werken. Ik ben elke dag bezig in mijn muziekkamer. Ik hoop snel een podcast vanuit die kamer op te zetten, om het contact met onze fans in stand te houden.'

www.drivebytruckers.com

PATTERSON HOOD'S GEAR

GITAREN

- Custom Baxendale 'Snakes' semi-hollow met Bigsby
- 2002 Gibson SG Special
- 1969 Gibson Les Paul Goldtop
- 1948 Melody Ranch Gene Autry akoestische gitaar
- Harmony H1260 akoestische gitaar uit late jaren vijftig

VERSTERKERS

- 1972 Fender Deluxe Reverb
- 1963 Fender Tube Reverb Unit Reissue
- Fender Vibro-King

EFFECTEN

- Boss DD-3 Digital Delay
- Boss SD-1 Super Overdrive
- Boss TR-2 Tremolo
- Boss GE-7 Graphic Equalizer
- Electro-Harmonix Small Stone
- Morley ABY Switcher
- Roland RE-20 Space Echo
- Seymour Duncan Pickup Booster
- Strymon El Capistan dTape Echo Pedal

Patterson Hood (links) geselt zijn Gibson SG Special.

